

Najsvätejšieho Srdca Ježišovho 2024 B

AI To je moja srdcovka. Je to moja srdcová záležitosť. Takéto a podobné výrazy nám pripomínajú dôležitosť srdca v ľudskom živote. Samozrejme sa tu nemyslí len na ľudský biologický orgán. V súvislosti s dnešnou slávnosťou však mnohokrát zaznievajú aj takéto protestné hlasy: „Načo uctievať Srdce Ježišovo? Prečo si nectiť aj Ježišove ruky alebo oči?“ A tiež: „Toto je len sentimentálna zbožnosť. Srdce je symbolom emócií a sentimentu. Takáto sentimentálna úcta nemá teologický obsah a nemala by byť dovolená.“

KE Dnešné Božie slovo z listu Sv. Pavol Efezanom dáva jasnú odpoveď: „Nech vám /Boh Otec/ dá podľa bohatstva svojej slávy, aby skrze jeho Ducha mocne zosilnel váš vnútorný človek, aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby vás naplnila Božia plnosť celá.“

DI Táto veta vlastne vysvetľuje aj pôvod zbožnosti k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Všetci dobre vieme, že súkromné zjavenia mala Mária Margita Alacoque. Bolo to v 17. storočí. Bolestivou kapitolou dejín je práve toto storočie, kedy síce bohatstvo jednej časti spoločnosti prevládalo vďaka čoraz dynamickejšiemu prepojeniu sveta, ale zároveň ním lomcovali vojny, politická nestabilita, inflácia a chaos. Hlavnou a hybnou príčinou bol veľký počet vojnových konfliktov, napríklad občianske vojny v Anglicku a Francúzsku, Holandská revolúcia, vojna medzi Francúzskom a Španielskom. Povestnou čerešničkou na torte bola tridsaťročná vojna (1618 - 1648), ktorá je zapísaná ako jedna z najničivejších v európskej histórii. Vyžiadala si zhruba osem miliónov obetí. Súkromné zjavenie je odpoveďou Boha Otca na hrôzy 17. storočia. Božie Srdce je plné lásky a ľudia by sa mali viac orientovať na Boha, nie na vlastné sebecké záujmy.

PAR Srdce v Písme Svätom symbolizuje hlavne vôľu. Srdce je vôľa a rozum osoby, dynamický prvok, ktorý rozvažuje a hľadá o veciach. V Najsvätejšom Srdci nášho Pána je Jeho vôľa. **Vôľa je symbolizovaná Srdcom**, pretože všetky hnutia vôle majú dopad na Srdce. V tomto zmysle je uctievané Najsvätejšie Srdce Ježišovo. Náš Pán sľúbil odmeniť túto úctu záplavou milostí. Najsvätejšie Srdce dalo špeciálne prisľúbenia tým, ktorí si urobia deväť prvých piatkov. Prečo práve deväť? Nepripomína nám to niečo? Koľko mesiacov je dieťa v lone matky? Deväť! Potom porodí nový život. Deväť prvých piatkov neznamena matematika, ale formáciu ľudského ducha, zvlášť vôle tak, aby po deviatich mesiacoch bol z neho nový človek, ktorý bude žiť čnostným životom po mnohých dňoch pokánia a obrátenia. V čnostnom živote nemá miesto ani sebecko ani vojna, ktoré boli v 17. storočí tak rozšírené. Preto sa Cirkev usiluje rozšíriť túto úctu a jej chápanie rozumom, bez sentimentalizmu, citovosti, romantizmu. Pravá zbožnosť sa má prejavovať v prehlbovaní sa životom čnosti. Preto Sv. Pavol pripomína veriacim v Efeze: „aby skrze jeho Ducha mocne zosilnel váš vnútorný človek“. Bez posilňovania

vôle Duchom Svätým a praktizovania čností, nemôže byť ani pokoj na zemi, ani spása jednotlivých ľudí. Sme my dnes lepší ako ľudia 17. storočia? Ľudia 21. storočia obrátili na ruby sedem hlavných hriechov a vyhlásili ich za čnosti:

- pýchu nazvali zdravým sebedovomím
- lakomstvo zákonom ekonomiky
- smilstvo zdravým biologickým inštinktom
- nestriednosť vyššou životnou úrovňou
- surovú závisť a nenávisť bojom o spravodlivosť a politickú slobodu
- hnev rozhorčením nad názormi druhých
- a lenivosť nazvali filozofickým postojom

Dnes tak ako i v minulosti sme pozvaní pracovať na posilňovaní vôle čnosťami. Len takto zmeníme seba i svet. Neresti sú cestou do pekla. Čnosti sú cestou ku spásu.

MY V jeden búrlivý jesenný deň roku 1084 prišiel k bráne benediktínskeho kláštora pútnik v kajúcom rúchu. Všetkým sa zdalo, že je nemý, pretože len posunkami dával najavo, že by sa rád stal mníchom. Opäť ho prijal za kláštorného sluhu. Osem rokov tento pútnik vykonával tie najnižšie práce v kláštore. Keď ochorel a cítil, že sa blíži jeho posledná hodina, pred všetkými rehoľníkmi vyznal: „Som Boleslav VII., poľský kráľ. Počas svojej vlády som sa dopustil mnohých ukrutností. Vlastnými rukami som zavraždil pri oltári biskupa Stanislava v Krakove, pretože ma napomínal pre moje nepravosti. Pápež Gregor VII. ma za to vylúčil z Cirkvi. Spamätal som sa. Vybral som sa do Ríma, aby som si vyprosil odpustenie tohto trestu. Na spiatocnej ceste som prišiel medzi vás, aby som sa v mlčaní a ako prostý sluha kajal za svoje hriechy.“ Ako dôkaz svojho prehlásenia ukázal rehoľníkom svoj kráľovský pečatný prsteň.

ADE Pokúsme sa urobiť malý krok k návratu k čnostiam. Nezostaňme sedieť doma a zúčastníme sa aj na týchto voľbách. Ide o to, aby sa Európa aj naším prispením vrátila ku svojim kresťanským koreňom. To nech je dnes a zajtra našou srdcovkou. Amen.